

तथैव जगत्तः सर्वे वल्कलानि नराधिप । विधिवत् कारयित्वा नैष्ठिकीं भरतर्षभ ।
 समुत्सृज्यासु सर्वेऽग्नीन् प्रतस्थुर्नरपुङ्गवाः । ततः प्ररुदुः सर्वाः स्त्रियो दृष्ट्वा नरोत्तमान् ।
 प्रस्थितान् द्रौपदीषष्ठान् पुरा द्यूतजितान् यथा । हर्षोऽभवच्च सर्वेषां भ्रातॄणां गमनं प्रति ।
 युधिष्ठिरमतं ज्ञात्वा वृष्णिचयमवेक्ष्य च । भ्रातरः पञ्च कृष्णा च षष्ठोऽथा चैव सप्तमः ।
 आत्मना सप्तमो राजा निर्ययौ गजसाङ्गयात् । पौरैरनुगतो दूरं सर्वैरन्तःपुरैस्तथा ।
 न चैनमशकत् कश्चिन्निवर्त्तस्वेति भाषितुं । न्यवर्त्तन्त ततः सर्वे नरा नगरवासिनः ।
 कृपप्रभृतयश्चैव युयुत्सुं पर्यरावयन् । विवेश गङ्गा कौरव्य उलूपी भुजगात्मजा ।
 चित्राङ्गदा ययौ चापि मणिपूरपुरं प्रति । शिष्टाः परिचितं लब्ध्वा मातरः पर्यवारयन् ।
 पाण्डवाश्च महात्मानो द्रौपदी च यशस्विनी । कृतोपवासाः कौरव्य प्रययुः प्राङ्मुखास्ततः ।
 योगयुक्ता महात्मानस्त्यागधर्ममुपेयुषः । अभिजगुर्बहुन् देशान् सरितः सागरास्तथा ।
 युधिष्ठिरो यथावये भीमस्तु तदनन्तरं । अर्जुनस्तस्य चान्वेय ययौ चापि यथाक्रमं ।
 पृष्ठतस्तु वरारोहा श्यामा पद्मदलेक्षणा । द्रौपदी योषितां श्रेष्ठा ययौ भरतसत्तम ।
 आ चैवानुययावेकः प्रस्थितान् पाण्डवान् वनं । क्रमेण ते ययुर्वीरा लौहित्यं सलिलार्णवं ।
 गाण्डीवन्तु धनुर्द्विभं न मुमोच धनञ्जयः । रत्नलोभान्महाराज ते चाक्षये महेषुधी ।
 अग्निं ते ददृशुस्तत्र स्थितं शैलमिवाद्यतः । मार्गमावृत्य तिष्ठन्तं साक्षात् पुरुषविग्रहं ।
 ततो देवः स सप्तार्चिः पाण्डवानिदमब्रवीत् । भो भोः पाण्डुसुता वीराः पावकं मां निबोधत ।
 युधिष्ठिर महाबाहो भीमसेन परन्तप । अर्जुनाश्विसुतो वीरौ निबोधत वचो मम ।
 अहमग्निः कुरुश्रेष्ठा मया दग्धश्च खाण्डवं । अर्जुनस्य प्रभावेण तथा नारायणस्य च ।
 अयं वः फाल्गुनो भ्राता गाण्डीवं परमायुधं । परित्यज्य वने यातु नानेनार्थोऽस्ति कश्चन ।
 चक्रवन्तु यत् कृष्णे स्थितमासीन्महात्मानि । गतं तच्च पुनर्हस्ते काले नैयति तस्य ह ।
 वरुणादाहतं पूर्वं मथैतत् पार्थकारणात् । गाण्डीवं धनुषां श्रेष्ठं वरुणायैव दीयतां ।
 ततस्ते भ्रातरः सर्वे धनञ्जयमचोदयन् । स जले प्राक्षिपच्चैतत्तथाऽक्षये महेषुधी ।
 ततोऽग्निर्भरतश्रेष्ठ तत्रैवान्तरधीयत । ययुश्च पाण्डवा वीरास्ततस्ते दक्षिणामुखाः ।
 ततस्ते तूत्तरेणैव तीरेण लवणाम्भसः । जग्मुर्भरतशार्दूलं दिशं दक्षिणपश्चिमां ।
 ततः पुनः समावृत्ताः पश्चिमां दिशमेव ते । ददृशुर्दार्काश्चापि सागरेण परिभुतां ।
 उदीचीं पुनरावृत्य ययुर्भरतसत्तमाः । प्रादक्षिण्यं चिकीर्षन्तः पृथिव्या योगधर्म्मिणः ।
 इति श्रीमहाभारते महाप्रस्थानिके पर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्ते नियतात्मान उदीचीं दिशमास्थिताः । ददृशुर्योगयुक्ताश्च हिमवन्तं महागिरिं ।
 तच्चाप्यतिक्रमन्तस्ते ददृशुर्बालुकार्णवं । अवैवन्त महाशैलं मेरुं शिखरिणां वरं ।
 तेषान्तु गङ्गतां शीघ्रं सर्वेषां योगधर्म्मिणां । याज्ञसेनी भ्रष्टयोगा निपपात महीतले ।